Harmadik évfolyam. 34. szám. Muraszombat, 1887. augusztus 21.

MURASZOMBAT ÉS VIDÉKE

MAGYAR ÉS VEND NYELVŰ VEGYES TARTALMU HETILAP.
A „Muraszombati gazdasági fiók-egylet“ s a „Muraszombati dal- és zene-egylet“ hivatalos közlönye.
— MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP. —

Előfizetési ár:
Egész évre **3** frt. Félévre **1** frt **50** kr. Negyedévre **75** kr.
Egyes szám ára **10** kr.
Előfizetési pénzek és reclamatiók a kiadóhivatalhoz (Grünbaum Márk) intézendők.

Felelős szerkesztő: **KOVÁCS KÁROLY.**

Kiadó-laptulajdonos: **GRÜNBAUM MÁRK.**

Kéziratok, levelek s egyéb szerkesztőségi **közlemények a** szerkesztőséghez intézendők.
Hirdetési dij: 1 hasábos petitsor egyszeri hirdetésnél 10 kr többszöri hirdetésnél soronkint 6 kr. Bélyegdij 30 kr.
Nyilttér petitsora 25 kr.

Még egyszer a radeini levél.

Amely gazdának nyaját egyszer már az ordasok megrabolták, avagy annak megrablását, habár sikertelenül — megkisértették: az nem cselekszik felesleges dolgot, ha jószágát minél inkább biztonságba helyezi, ha minden óvintézkedést meg tesz arra nézve, hogy a szemtelen vendég alkalom adtan ismét csufos kudarczczal találkozzék.

E szempontból könnyen érthető, hogy a mult számunkban már ismertetett, s Radeinból egy szláv fürdővendég által az „Agramer Tagblatt“-ba irt levélre ismét visszatérünk.

Nincs okunk tagadni, sőt amily joggal, époly büszkén megvallhatjuk a levelező előtt, hogy mi a Mura balpartján minden tőlünk kitelhető és a törvény által megengedett módon magyarositjuk, magyar nemzeti irányban neveljük azon népet, amelyet épugy történelmi multja, mint mindennapi kenyérérdekei egyedül és kizárólag csak a magyar nyelvre, csak az édes magyar haza védelmére és segélyére utalnak.

Ez a föld, amelyen mi élünk a honfoglalás óta, Szent István első magyar királyunk honalkotó idejétől fogva mindenkor a magyar hazának törzstestét képezte, nemcsak de sőt a jobb időkben még azon terület is, ez a Radein is, ahonnan most levelező születlen okoskodásait, képtelen óhajait beleeregeti az „Agramer Tagblatt“-ba.

Ennek a népnek közös érdeke mindenkor a magyarok érdeke volt. Muraszombat, Rakicsán, Petáncz végváraiban a magyarokkal együtt tartá oda hősi mellét a rabló török hadak ágyui elé, azokkal együtt szenvedte végig a vallásháboruk izgalmait, azokkal egy sorban emelkedett fel 1848-ban, hogy ha nem is utját állja, de legalább megnehezitse Jellasics rabló horvátjainak az édes magyar hazába betörését, előnyomulását.

És ezen évszázadokra nyuló időkön keresztül a Mura balpartja nemcsak együtt érzett a magyarral, nemcsak tetteiben mutatta meg, hogy ereiben a honfoglaló ősök vére foly, hanem annak nyelvét is beszélte, azt a zengzetes, azt a gyönyörü magyar nyelvet, amelylyel Isten csak jó kedvében ajándékozhatta meg azt a népet, amelyet a többinél inkább szeretett.

Bizonyitják ezt történeti okiratok, jegyzőkönyvek, hogy akkor, midőn éveken keresztül fegyverek zajában állott e nép, midőn hétről-hétre a török katonát a német, a németet a magyar, midőn a katolikust a luteránus, a luteránust s kálvinista váltotta fel és nyomta ki helyéből: a Mura balpartján élő családok a Bogár, Bocskay, Bánffy, Bagáry, Bencze, Berke, Bankó, Csók, Czigány, Háry, Hajduk, Hegedüs, Gáspár, Gombossy, Gombócz, Fortély Jámbor, Császár, Erdélyi, Borbély, Makáry, Magyar, Keresztury, Koltay, Pertóczy, Lápossy, Loncsay, Lukács, Szegery, Sirkány, Szijártó, Tiszay, Varga, Vörös, Zrinyiek és Vassok ezen mindmegannyian magyar származásu és közöttünk maig is élő családok édes anyanyelvüket, a magyar nyelvet mindenkor féltékenyen megőrizték, s egymással ezen nyelven érintkeztek.

Fájdalom, azután jöttek a nemzeti gyász évei; nem is annyira a vad tulerő, mint a hitszegés a kicsavarta legszentebb jogokat védő magyarnak kezéből az önvédelem fegyverét, s következett az ötvenes években egy igazi gazdálkodás, amelyben minden földre tiportatott ami magyar volt, min-

Escse ednouk radainszko pijszmo.

Steromi vertí szo zse ednouk csrejdo vkradnoli, ali tiszto vkrádnyenye csi ravno zoubsztom szo zse szprobali, tiszi ne vesiní zaobsztojniszko delo, — csi szvojo vrejdnoszt kak najbole zagvüsa, csi sze vesiní na te sztran gledoucs ka te naszrani goszt po dinoi priliki spoutanom bikon sze nájde.

Sztoga gledoucs lejko razmeti, ka v preminoucsem broji zse szpoznano ino z-Radeina od ednoga szlavuskoga kouplanszkoga goszta „Agramer Tagblatt“ gyano pijszmo pa nazáj idemo. Nejmamo zroka tajiti, escse szkáksin jussom ravnok tak gizdavo povejmo, ka mí na mürszkom lejvom sztráni sze od nasz dopernesztt mogoucse ino od pravde dopüscsenom priliki vogerszkom narodi hránimo ono lüsztvo, sterom ravnok tak preminejnyom kak vszakdenésnyen czajti zroki, szamousztno na vogerszki jezik ino szlatko vogerszko domovino obránanye, ino pomoucs idejo.

Ete zemla, na steron mi od Szv. Stevana pervoga vogerszkoga kralá czajta mao vszigdár vogerszkoj domovini mocsno tejlo dalou, nej szamo nego v-bogsi czajti jednvaj escse on presztor tou té Radein odkecz piszalnik neszpecsane csednoszti, nej doperneszte zselejnye notri v-„Agramer Tagblatt“ dejva. — Tomi lüsztvi je zselnoszt vszigdár vogerszko bilou, Muraszombat, Rakicsán, Petáncz-grádi szo z-vougrimi vküper batrivnoszte prsza té törszkami stükan derzsali, sztisztimi szo vküper perterpeli vörno bojno, ino zsayimi szo v-ednom rédi gor sztanoli 1848-toga lea, — csi bi rávnok nej prouti sztanoli, liki dönok zadehnoti Jelasicsovin horvatskin robon vszlatki vogerszki ország notri idejnye. — Ino po sztotina lejta szkousz na Mürszkom lejvom kráji szo nej szamo z-vougrimi derzsali, szo nej szamo dugoványon pokázali, ka v-zsilaj nyuve sztarisincze krv tecsé, nego on jezik szo tüli gucsali, ono lejpo vogerszko rejcs, sterin je Boug szamo v-dobroj vouli tomi lüsztvi té jezik senkao, stero lüsztvo je med ovimi bole ráj möo. Kazsejo tou indasnye píszma sztára protokoluне, ka te da po lejtaj szkousz je lüsztvo v-püksami sztalou, da od vöre do vöre, törszkoga szoldáka nemecz, nemcza vogrin, da katolicsancza luteránus, luteránusa kalvin gor mejno, ino vö szvojega meszta szklacso: na mürszkom lejvom kráji zsivoucsa familia: Bogár, Bocskay, Bánffy, Bagáry, Bencze, Berke, Bankó, Csók, Cserny, Czigány, Háry, Hajduk, Horváth, Hegedüs, Gáspár, Gombosy, Gombócz, Fartély, Jámbor, Császár, Erdélyi, Borbély, Makáry, Magyar,

TÁRCZA.

Nótárus és Mihály gazda beszélgetései a napfogyatkozásról.

Mihály. No most már még is csak lesz jó világ! kiüt a háboru, akár a muszkával akár a burkussal; bizonyosra mutatja ezt már az ég is, tegnap is reggel milyen furcsa formán kelt fel a nap, — inkább setét volt mint világos, jele annak, hogy mégis csak kell már történni valaminek!

Notárius. Nem jele bizony az semminek Mihály barátom, egészen természetes tünemény volt az, amelyet ugy hivnak, hogy napfogyatkozás. — Előfordult az már akár hányszor a világon, és előjön még számtalanszor anélkül, hogy az okos ember ebből a világra, vagy általában az emberiségre valami rosznak bekövetkezését jósolná.

Mih. Ejnye ejnye notárus ur csak semmit sem akar elhinni! Hát nem igaz, hogy 1866. évben mielőtt a porosz háboru kiütött, milyen nagy üstökös csillagot láttunk? Emlékezem reá, mintha ma láttam volna; ott ültünk a tölgyes előtt, midőn egy estve felütötte bozontos fejét, mindjárt mondottam a gyerekeknek, hogy meglássátok, hogy kiüt a háboru; ki is ütött még abba a nyárba, pedig akkor, mikor az üstökös csillag felkelt, még eszébe sem volt a császárnak, hogy háboruskodjék.

Not. Hát hiszem hogy kiütött, az szent igaz Mihály barátom, azonban nagyon tévedt, ha azt hiszi, hogy ez azért történt, mert az üstökös csillag feljött. Ez a nagy mindenség amit lát, oda fenn a nap, hold és csillagok, mindmegannyi változhatlanul örök törvények szerint él és igazgattatik, a melyeken véletlenül, ugy nevezett babonaságból semmi sem történik, nem történhetik. Ez a tegnap tapasztalt napfogyatkozás is egy természeti törvénynek már a csillag vizsgálók által réges-régen előre megmondott jelensége, mert amily biztosan kiszámithatja maga azt hogy egy rendes lépésekben haladó ember egy fertály óra alatt hányat lép, s következőleg egy óra alatt mennyire ér? ép olyan biztosan kiszámithatja a csillagvizsgáló, hogy ez vagy amaz az égi test, csillag avagy hold, hónapok avagy évek mulva

TÁRCZA.

Notárius i Mihály gazda zgucsávanye od szuncza potemnoszti.

Mihály: No zdajsi dönok bode dober szvejt! Bojna bode ali z-ruszom ali z-burkusom; tou nam szkázsüje tá zrák, i kak veseraj to szuncze gor prislo, bole je kmicsno kak szvetlo bilou, znamejne je tou, ka sze nika zgoditi more.

Notárius: Tou je nikse znamejnye nej, priátel moj Mihály, tou je isztinszko delo, stero zovémo, ka je szuncze potemnelo. Tou sze je zse dosztakrát zgodilo na szvejti, i bode potom toga tüli brez toga, ka bi te cseden cslovek kakso mentso mogao meti.

Mih. Ej ej goszpon notárius, nika meni nescsejo vervati! Jeli je nej isztina, ka 1866 leti pervle liki je ta preiszuska bojna vövdárila, szmo edno veliko zvezdo viditi meli? Poumlim tak da bi zdaj bilou, tam szmo szedeli pod rusztom gda je gor zisla, vesaszi szam pravo deczi bojna bode, i bojna je bíla vu onom leti, pa onoga hipa gda je tá zvezda gor prisla, teda je escse czaszar nej mo na pameti, sze bojüvati.

Not. Priáteo Mihály, tou je szvéta isztina, ka je bojna vö vdárila, ali lagoje szi miszlite, ka sze je tou zato zgodilo, ka je ta zvezda gor prisla. Tou je velika znanoszt, ka vidi tam zgoraj szuncza, meszeczi zvezde oni od zacsétka brez preminyávanya zsivéjo, z-sterimi sze nikse czomprinio nemore zgoditi. Ka je veseraj szuncze potemnelo, tou szo ti zvezd z-brodjavezi zse dávno povedali, ár kak zagvüsno vö zracsunate vi znáte tou, ka vu ednom fertáli kelko sztopajov napravite, i potom za edno vöro kak dalecs pridete? rávno tak vözracsuna zvezd brodjavecz, ka eto ali ovo je zráka tejlo, zvezda ali meszecz, za meszeczom ali po letaj v-steri kraj ide, ali gde hodi? Pogledníte bár steri sté kalendár, onoga szo vu preminoucsem leti napravili, tam je zse vö povejdano, ka augusztusa 19. dnéva vu etoj vöri vu etoj minouli szuncze potemnelo, stero szmo lejko vidili od Preiszuskoga országa, Preiszuskoga menye i z-vogerszkoga országa, — i tak je zgodilo.

den megsemmisittetett ami amellett bizonyitott, hogy a magyaroknak élniök joguk van ép ugy mint Európa bármelyik hatalmas nemzetének.

Ezen időkben természetes könnyen megvethette lábát nálunk az a patkány had, amelynek fajából a radeini levelező még mintegy mutatványpéldányként hátramaradt, azonban hála a gondviselés kegyelmének, elmult az éjszaka s kevés idő mulva el kell tünnie a legutolsó jelnek is, amely a mult setétségére emlékeztet.

Ne képzelje azonban senki, hogy a mi életczélunk az, miszerint a Mura balpartja felejtse el egészen ezt a szláv nyelvet amelyet beszél: (ámbár ha erre törekednénk, még ezen törekvésünk is teljesen jogosult, mert e nyelv csak a mostoha idők viszonyai között lopva és erőszakkal lön ide átplantálva) ellenkezőleg mi valljuk azt, hogy ki hány nyelvet tud, annyi embert ér, és csak azt kivánjuk, hogy a járás minden lakosa a vend nyelv mellett tanulja meg és beszélje a magyar nyelvet is. — Rademban, a levelező személyében van, de nálunk a Mura bal partján nincsen egy olyan korlátolt eszü ember, aki be nem látná azt, hogy a magyar nyelvnek megtanulása első sorban és egyedül annak válik hasznáva, aki azt megtanulta.

Hogy a 15 millió ember között, amely a magyar földet lakja, más legyen uralkodó mint a magyar nyelv, az egyáltalán nem képzelhető, aki tehát itt született és itt kiván magának jövőt alakitani, természetesen saját érdekében, saját könnyebb megélhetése szempontjából teszi, hogy ha a magyar nyelvet megtanulja, mert ha ki akar menni Stájerhonba, ismét csak nyelvet kell neki tanulnia, a német nyelvet, mert biz Isten a vend nyelve egyedüli ismeretével csak addig fog megélni, mig a tarisznyájában tart a fonottasból, melylyel azt a szülői háztól bucsuzása [illegible] megtömték. Ami népünknek tehát mindenesetre nyelvet kell tanulnia, mintán a magáéval nem élhet meg, s hogy ezen első sorban megtanulandó nyelv a magyar legyen, hogy ezt a járás minden lakósa tudja és ismerje: ezt tüzi és tüzte ki e járás értelmiségének minden egyes becsületes tagja egyik életczéljává s hogy ezt el fogjuk érni: erős hitünk, szent meggyőződésünk.

KOVÁCS KÁROLY.

Helyi és vidéki hirek.

— **Ő felsége a király születés napját** folyó hó 18-án a muraszombati kath. templomban ünnepélyes isteni tisztelettel ülték meg, amelyen részt vettek a kir. járásbiróság, a szolgabiróság, az adóhivatal, a m. kir postahivatal, a m. kir. csendőrség, a m. kir. pénzügyőrség és Muraszombat község elöljárósága testületileg. Az isteni tisztelet ezen alkalommal — kivételesen ugyan, de igen helyesen — magyar nyelven tartatott.

— **A muraszombati községi képviselő testület** folyó hó 17-én tartott ülésében ismét hozott egy határozatot, amely felett méltón elszégyenelhetné magát akármelyik gyarló falusi kupaktanács is. Az augusztus 2-án tartott ülésében ugyanis elvileg elfogadtatott, hogy a község közutain..' mellékei szilvafával fognak beültetettni és egy bizottság lön kiküldve, amely erre vonatkozólag szabályrendeletet készitsen. A szabályrendelet előterjesztetvén, Horváth Pál ügyvéd és nagybirtokos az adózó közönség érdekében azon inditványt terjeszté elő, hogy miután egyeseknek nagyobb terjedelmü birtokai terülnek el a befásitandó területek mellett, miután a beültetendő szilvafákat ki is törhetik, el is lophatják, sőt azok ki is száradhatnának, s ha ez nem történik is, annak idején a gyümölcsöt ugyis éretlenül lelopnák, s miután ezek szerint a beültetésből senkinek haszna nincs, sőt az csak terhére van mind az egyeseknek, mind pedig a községnek, ennélfogva mondja ki a képviselő-testület, hogy a beültetést általában mellőzi, s a szabályrendelet tárgyalásába nem bocsátkozik. E jóizü „nem adózunk"-féle inditvány szavazás alá bocsáttatván, arra Horváth Pál, Berke József, Mraz

Keresztury, Koltay, Pertóczy, Láposy, Loncsay, Lukács, Sirkány, Szegery, Szijártó, Tiszai, Varga, Vörös, Zrinyi, Vas, tej szo sze z-vogerszkoga roda, ino med nyimi escse denésnyi dén escse itak zsivoucsi, — steri szo szvojo szlatki materszki jezik — vogerszko reics szigdár z-bojaznosztjov obránili ino med szebom na ten jeziki gucsali.

Bolezno je te szo prisla etoga národa zsalosztno lejta, nej rávnok szamo ta velka moucs kakti vöre terganye je vö zelo od vogerszke rouke te nájszvecseni jus ino dojslo je vu 50-ton lejtaj edno právo vértüvanye, vu steroa sze — vsze nikle zaklacsijlo, ka je vogerszko bilou, vsze je vesznolo, stero tou szvedocsi, ka vougrau je jus zsiveti rávnok tak kak Europe steromi stécs zmozsnomi národi. — Vu tej vrejmenaj isztina je lejko nasztano on podgansereg, steroga pléména te radainszki piszalnik kak kazilo odzajo osztalo.

Zato hvála Goszpodnomi Bougi, noucs je mínola ino za máli czajt prejnoti more onomi znaményi tüdi, stero na kmiczo szpomína.

Náj szi záto niscse ne miszli tou, ka mi tou scsémo, ka pri Műri na lejvon sztráni sze náj pozábi on jezik, steri sze gucsí, ovacsi mí tou právimo, ka kelko jezika stoj gucsí, telko lűdi pozna, ino szamo tou zselejmo, ka járási szaksi mesztancsar pouleg szlovenszkoga jezika sze náj navcsí ino gucsí vogerszkoga tüdi. V-Radeini v-piszalnikon kejpi jeszte — ali prinasz pri mürszkon lejvon kráji nejga ednoga táksega szpametnoga csloveka, steri bi tou nej notri prevido, ka vogerszkoga jezika vesenyé pervi pont tisztomi za haszek príde, steri sze ono navcsí.

Ka med 15 million lűjdi, steri sze na vogerszkon zemlé zderzsávajo, drüga bi bila goszpodüvana — kak vogerszka rejcs — tiszto je nancs nej mogoucse miszliti, steri sze tü naroudo ino tü szebi pridev scsé, za szvoje lezsejcse zsivlejnye dela, csi sze vogerszkoga jezika navcsí, záto csi vö na stájerszko scsé iti, pí jezik more znati nénsko rejcs, — záto ka bogme szlovenszkov rejcs de tecsasz mogo sziveti, dokecs v-turbi z-onoga derzsí, sterin szo pri sztariskon rámi naklali — ne szfalij.

Nasemi lüsztvi szakojecski jezik sze terbej vcsiti záto, ka szvojen zsiveti nemre, ino ka náj obpervim tá vcsíta reics vogerszka bode, ka tou szaksi mesztancsar v-járási naj zná ino pozna, — eto je nasztavilo ete okroglíne razména szakso postenoga kotriga, na eden zsítki czíl ino ka tou dojdemo terdı ino szvéta vöra — mislejnye nase.

KOVÁCS KÁROLY.

Domácsi i zvünszki glászi.

— **Nasega szvetloga krála** 58. rojsztva dén szmo ete meszecz 18. dnéva v-szobocskoj kath. czérkvi z-velikim dicsejnyem szvetili, gde szo tao vzéli: králeszka i politiska birovia, steueramt, postinszki csesztniczi, zsandárje, financzi i Szobote naprejhodécsi. — Bozsa szlüzsba je po vogerszkom jeziki derzsána bíla, stero je trno lepou bilou.

— **Szobocske obcsine** képviselő-testület je ete meszecz 17. dnéva gyülés derzsao, tákse szkoncsávanye doperneszo, liki dabi kaksté míla vész neszramuo doperneszla. Augusztusa 2-ga dnéva derzsánom gyülejsi je zgu-

---

merre megy, avagy hol jár? Nézze meg csak akármelyik kalendáriumot, azt a mult esztendőben csinálták, és már meg van benne mondva, hogy augusztus 19-én ebben az órában, ebben és ebben a perczben lesz napfogyatkozás, amelyet teljesen meglehet látni Oroszországból, Poroszországból, kevésbé lehet látni Magyarországból, — és épen akként meg is történt.

Mih. No már mégis csak nagy tudomány, valóságos boszorkányság!

Not. Nem boszorkányság biz' az atyafi! képzelje csak a dolgot akként, amint valóban van Ugyanis körülöttünk a világon csak egyetlen test van, amely folyton áll, s ez a nap, a többi testek ugymint a föld, amelyen mi lakunk, a hold, a csillagok mind a nap körül forgolódnak ezred évektől fogva, egyik közelebb, a másik távolabb, de mindnyája kimért rendben, a természet örök törvényei szerint. Ezen körülforgolódás közben azután megtörténik nem ritkán, hogy a hold a nap és a föld közé esik, épen ugy mintha én a lámpás eléje teszek valamit, hogy az a szemembe ne világitson. Most már miután a föld és a hold magában véve setét testek, a melyek összes világosságukat a naptól nyerik, ha a hold elébe kerül a földnek; természetesen árnyékot vet a föld bizonyos részére, s a hova ezen árnyék esik, ott előáll a napfogyatkozás, vagyis nem látjuk a napnak fényességét, miután a hold elfedi előlünk, pár percz mulva azonban a hold odább haladván rendes utján, ismét látjuk a mindig egy helyen álló napot egész fényességében.

Mih. Aztán ezt elhiszi nótárus ur?

Not. Mondja meg Mihály barátom, midőn a takácsnak oda viszi a fonalat és az öt percz alatt egy darab szép vásznat csinál belőle, hogy érti-e mesterségét?

Mih. Már hogyan nem hinném, midőn látom.

Not. Nos és hogyan nem hinném én el ezt midőn a csillagászok, akik épen olyan gyarló emberek mint én, évekkel előbb megmondják, hogy ennek és ennek a dolognak igy és igy kell történni. Megnyugvást, nyugalmat önt az a tudat az emberbe, hogy az örök Isten a világon semmi csekélységet nem dobott oda a véletlennek, minden örök törvények szerint igazgattatik. — Hajdanában persze voltak még olyan idők, midőn a tudósok is olyanformán okoskodtak mint maga édes Mihály barátom', midőn még azok sem értették ugy a dolgot. Fel van ugyanis jegyezve a történetekben, hogy amidőn a csillagászok 1564. augusztus 21-ére megjósolták a napfogyatkozást, az egész emberiség azt hitte, hogy most vége lesz mindennek, összedül az egész világ; — a legnagyobb rész elkészült reá ugy mint életének végső pillanatára, s elmult az is, mint előtte és utána már annyi ezer és ezer napfogyatkozás anélkül, hogy ez az emberiség életére bármi parányi befolyást gyakorolna. A természetben semmi sem történik ok nélkül, egyik másik jelenségnek, szemünkbe ötlő dolognak ugyan első pillanatra nem tudjuk természetes okát találni, nem azért azonban mintha ilyen nem volna, de mert elménk nem elég ügyes, hogy azt felkutathassa. — Azért édes barátom nem kell annyira bizalmatlankodni azok iránt a könyvek iránt, nem mondom én, hogy ami irva avagy nyomtatva van az mind szentirás, de a mit jóravaló becsületes ember szájából hall, azt bizton bátran elhiheti, az csak azért mondja el maga előtt, hogy tanuljon valamit belőle, hogy menjen egy kicsit előbbre, mert aki mindig csak hátul jár, annak nemcsak hogy szemébe rugdalják az előtte **valók a port, hanem letiporják a sarkát is!**

K. K.

Mih. No tou je dönok velika vucsenoszt, isztinszka czomprnia.

Not. Priátel moj, tou je nej czompernia! Miszlite szi szamo tak, kak je po isztini. Okouli nász na szvejti szamo edno sztojí vszigdár na ednom meszti, i tou je to szuncze, ovo kak zemla, na steroj mi sztojimo, meszecz zvezde, ono sze vsze okouli szuncza obrácsa od jezero lejt mao, edno bizse, ovo dale, ali vsze vözracsunanoa rédi pouleg nature právde, ali v-tom obrácsanyi sze zgodí, ka meszecz med szuncza i med zemlo pride, rávno tak gda jasz pred lampas kaj denem, naj meni vu ocsi ne szvejti. — Tak zdaj gda je ta zemla i meszecz vu szebi kmicsnoszt, stere szvetloszt od szuncza dobijo, csi meszecz pred zemlo pride, zagvüsno szuncza derzsí, tam sze zgodí szuncza potemnenyé, za nistere minute meszecz po szvojoj pouti dale odide, páli vidimo szuncze na ednom meszti vu szvojoj szvetlosesi.

Mih. Pa tou verjejo goszpon notárius?

Not. Povejte priáteo Mihály, gda ví prejo tkavczi odneszéte, ka on za pét minout lejpo platno naprávi zsnyega, ka on razmi mestrio?

Mih. Ka bi nej vervao, gda vidim?

Not. Ka bi nej vervao, gda szo ti zvezd brodniczi táksi lüdjé kak szem jasz, i naprej povejo ka i gda de sze kaj godilo. Mirovnoszt vleje vu csloveka ono znánye, ka te vekivecsen Boug nikse zadive nej tá vergao, ka bi sze ravnitelsztvo nezaj porüsilo. Nigda szo bila táksa vrejmena, gda szo sze ti moudri csednili, liki vi priáteo Mihály gda szo escse nej razmeli to delo. Vu historiji je gor zapiszano, gda ti vezd brodniczi 1564. leti augusztusa 21. dnéva szo povedali, ka szuncza potemnej, te je lüdsztvo vsze tou vervalo, zdaj de konecz vszemi, vküp sze porűsi czeli szvejt i véksi tao je pripraven bio na tou tak, kak zsitka v-szlednyem tekáji, preminolo je tou tüdi, kak prvle kak szledka je doszta jezér szuncza potemnejnya bilo brez toga, ka bi cslovecsanszkomi zsitki kaj skoudilo, ali skouditi moglo.

Vu natúri szo nika ne zgodí brez zroka, v-toj pervoj ocsnoj megayeni nevejmo zroka nájti. — Záto moj priátel, nebojmo tak nevüpizni proti onim knigam, neprávim jasz, ka je popiszano ali stampano, ka je tou vsze szvéto píszmo, ali ka z-postenoga csloveka vüszt csüje, tou zagvüsno lehko vörje, tou záto csiní, naj sze kaj navcsite z-onoga, ka malo naj naprejidete, ár ki vszigdár odzajaj sztoji i hodi, onomi nej szamo ka ti prednyejsi vu ocsi szekajo te práh, nego nyemi poklacsijo petou.

K. K.

— **Iparkiállitás Szombathelyen.** Vasvármegye székhelyén f. é. szeptember 1-én fog megnyittatni fényes ünnepélyességek mellett az iparkiállitás Szent-Mártoni Radó Kálmán cs. és k. kamarás, Vasvármegye főispánja és a kiállitás védnöke által. — A kiállitók száma meghaladja már eddigelé a négyszázat. A megye területén létező fürdők forrásterményei, bánya produktumok, a kézi és gyáripar számos remeke, az intézetek kollektiv kiállitásai stb. fogják emelni e kiállitásnak bizonnyára fényes sikerét. Az ország fővárosában és annak minden vidékén rendkivüli érdeklődés mutatkozik. — Az ipar és kereskedelmi miniszter a legnagyobb valószinüség szerint szintén emelni fogja a megnyitási ünnepély diszét.

József és Skerlák József „igen“-nel. Horváth György. Árvai Bernát és Kovács Károly „nem“-mel szavaztak, s e szerint a képviselő-testület kimondotta, hogy arra, miszerint éretlen gyümölcsöt kevésbbé érett suhanczok pajkosságai elől megvédelmezni tudjon — még nem érett meg.

— **Csáktornyán Ő felsége a király** fogadására nagyban folynak az előkészületek. Szeptember 8-án esti 9 órakor az egész város ünnepélyesen ki lesz világitva. Elhatározta a községi képviselő-testület, miszerint a vidéki látogatók fogatainak elhelyezhetése czéljából 60 db lóra egy ideiglenes istállót fog felállittatni. — Az utczák, a melyeken ő felsége elvonul, zöld galyakkkal és nemzeti zászlókkal lesznek diszitve. — Augusztus 28-án tartozik minden háztulajdonos lakházának számát jelző táblát megujitani és a házon szembetünő helyen kifüggeszteni; minden lakház ujolag kimeszelendő és jókarba hozandó, s ezen kivül köteles minden háztulajdonos lakháza előtt a járdát naponta kétszer megöntöztetni és háza előtt az utczát tisztán tartani. Egy szóval a derék csáktornyaiak mindent elkövetnek, hogy a horvát határszélen ő felsége a király előtt a magyar névnek tisztességet szerezzenek s annak becsületét fenntartsák és megőrizzék.

— **A községi földek visszaszerzése** tárgyában a szolgabiróság folyó hó 22-ére hirdetett községi gyülés 23-ára lőn elhalasztva, miután 22-én Deklezsinben országos vasár van és ezen napon a gyülésen való megjelenésben sokan akadályozva volnának.

— **Ismét a Murába fult** Kottorinál egy Rabenstein Victor nevü 21 éves fiatal ember. Fürdés közben görcsöket kapott, hiába kiáltozott azonban segélyért, mert társai azt hitték, hogy csak tréfálkozik s akkor siettek csak hozzá, midőn már elmerült s csupán holttestét vonszolhatták a viz partjára.

— **Vasvármegyében 1,350.000 frt** van künn adóhátralékban. Legközelebb mindazon községbiró nyakára, aki a behajtás körül késedelmet tanusit, állami végrehajtást fognak küldeni.

— **A csáktornyai hadgyakorlatok** idejében szükséges élelmi czikkeket a lovak számára egy soproni kereskedő fogja szállitani, mint a mely a kincstárra nézve legkedvezőbb ajánlatot tett; szükségeltetik 2800 métermázsa zab és 1903 métermázsa széna.

— **Ártatlan csalás.** Klosterberg nevü poroszországi városkában egy kereskedő megbomlott eszében s azon szerencsétlen gondolatra jutott, hogy neki megtiltotta a római pápa az evést. Hiába iparkodtak a családtagok őt az evésre reá beszélni, a szegény őrült szigorúan tartotta magát a római pápa parancsolatához, hogy neki nem szabad enni, s napokon keresztül egy falat ételt sem vevén magához, mindinkább gyengült és fogyott. Egy orvos tanácsára végre a család tagjai a távirdahivatalhoz fordultak s azt kérték, hogy küldjön egy táviratot a betegnek, mintha az a római pápától jött volna, s a melyben az evés a szegény kereskedőnek megengedtetik. A távirdahivatal azonban nem mert ilyen táviratot leadni, nehogy felsőbbsége által felelősségre vonassék, ekkor az egyik gyermeke vett egy távirdai hivatalos papirost, melyre reá volt irva a távirat, hogy „megengedem önnek: egyék igyék a mennyit tetszik“ — aláirva római pápa. Ezt a betegnek kézbesitették s azóta jóizüen eszi és kinzó éhessége nem gyötri többé.

— **Szándokos emberölés.** Sinkó Mihály pápai lakos egy kis kertet bérelt a tókertben, melyet szorgalmasan munkált. Ezen föld végét egy ut szeli keresztül, melyen a csekély forgalom miatt fü szokott teremni. Régi szokás szerint az utakon és árkokon lévő fü a csősz tulajdonosa volt. Sinkó kijelentette Vasváry György csősznek, hogy a földje végében az uton és árkon termett füvet nem engedi neki át, mert ahhoz való jogát kimutatni nem tudja. A szót követte a tett, Sinkó lekaszálta a kérdéses területen lévő füvet s nyugodtan haza ment. Vasváry György csősz azonban másként gondolkozott, mert a lekaszált füvet ugyanezen éjjel összekötözte s elszállitotta a csősz kunyhóhoz. F. hó 11-én reggeli 7 órakor találkozott egymással a két ellenfél. Ezen találkozás alkalmával elégségesnek tartották egymást olyan szavakkal illetni, melyeket itt leirni nem lehet. Mikor egymást jól összeszidták, kiki dolgára ment; Vasváry csősz körutat tartott, Sinkó pedig dolgozni ment a földjére. Munka közben érkezett oda körutjában Vasváry csősz, a ki állitólag „jó napot“ kivánt volna ellenfelének. Ez azonban a helyett, hogy a szokásos „fogadj Istent“ elmondotta volna, a kezében lévő késsel Vasváry csősznek rohant. A csősz állitása szerint Sinkó életére tört, — ez azonban nem felel meg a valóságnak. Tény az, hogy Sinkó Vasváry csősz felé ment s midőn körülbelül 5 lépés távolban — saját állitása szerint — véletlenül elsült és a töltés Sinkó mellébe hatolván, rögtön megölte. Vasváry önkényt jelentkezett a rendőrségnél, hol őt letartóztatták s a biróságnak átadták.

— **Iszonyu szélvihar** dühöngött Zalamegye egyes részein folyó hó 8-án. Tapsonyban az uradalmi birkaakol tetejét bedöntötte és 180 db birkát agyonnyomott. Volt módja a vidéknek az olcsó birkahusban.

— **A zárórák meg nem tartása** miatt pár hét óta több helyről hallunk panaszt felhangzani. Egyik-másik korcsma hajnalig nyitva van és abban olyan dolgok adják magukat elő, hogy másnap az egész város mesél róla: kivánatos volna, hogy a csendőrség egy kissé jobban ügyeljen a zárórák betartására.

— **Rövid igazságszolgáltatás.** Siftár és neje tótmoráczi lakosok vejök Kovács Ferencz ugyanottani korcsmáros ellen a muraszombati járásbiróság előtt némi ingóságok kiadása iránt pert folytattak, amelyet azonban, nem levén igazságuk, — szerencsésen el is vesztettek. Nem oda Buda! gondolták magukban, majd mi mégis megmutatjuk, hogy mi nyerünk, és mult vasárnap éjszaka, mig Kovács Ferencz házától távol volt, felkerekedének s annak ablakán át szobájába hatolván, mintegy 40 frt értékü ágy- és ruhaneműjét ellopták. A csendőrség előtt jelentés tétetvén, az a lopott tárgyakat Siftárnál megtalálta. És igy ez végre mégis csak nyer, nem ugyan azt amit keresett, hanem majd legalább is egy pár heti áristomot.

— **Pananóczon az erdőben** egy több tagból álló kóborczigány csapatot leptek meg a csendőrök és állitották a szolgabiróság elé. Töltött fegyvert, feszitő vasakat és élesre köszörült fejszéket találtak náluk. Határozott bizonyságot nem lehet ellenükben szerezni arra nézve, hogy valahol loptak avagy raboltak, s igy a szolgabiróság csupán csavargás miatt csukatta el őket néhány hétre. — Csak kimélettlenül alkalmazza a csendőrség a törvényt minden egyes czigánynyal szemben; akit az uton megtalál, állitsa minden alkalommal a szolgabiróság elé, s ez törvény adta jogánál fogva zárassa el, megvagyunk győződve, hogy nem telik egy év bele, kifogunk rajtuk, a legnagyobb rész elmegy magának jobb hazát keresni. A csendőrség ha kitart, saját magának hasznal, mert a járásban ugy is legtöbb gondot okoznak neki a czigányok.

— **Dávidházán** Zakáll György ottani gazda gőzgéppel csépeltetvén, vigyázatlanság folytán a gép kéményéből eredt sziporka a szomszédos asztagba esett és az egész gazdaságot elhamvasztotta.

— **Villámcsapás.** Folyó hó 3-án Sáfár Lajosné szül. Herczeg Lidia kondorfai lakósnőt a hirtelen támadt szélvész és vihar, négy társával együtt künn a mezőn találta, s amint az eső elől menekültek, a villám közéjök csapott, oly erősen, hogy mind az ötöt földhöz teritette. A lesujtottak közöl a fentebb emlitett Herczeg Lidia szörnyet halt, s a többinek életéhez is kevés a remény.

csano i gor vzéto bilou, ka sze kre veski pout na dvá krája szlive morejo poszaditi. Na tou gledoucs je eden bizottság vö odebráni bio, steri naj szabályrendelet szprávi. Toga szabályrendeleta naprávlanye i naprejdávanye je na Horváth Pál fiskálisa doszta grünta ládajoucsega zavüpano bilou, vu iméni grünt ládajoucs szo naprej dáli, ka poszebni velike cseszté májo, gde bi drejve moglo szajeno biti, te tam poszajene szlivo sze lehko vö ztrgajo, vkradnejo, i lehko tüdi poszehno, i csi sze tou nezgodí, te szád nedozorjen vkrádnejo, i poleg etaksage z-tem zaszajanyem haszka nisese ne bode meo, i kam poszebni, kam czejli váras veliko szkrbnoszt meo, pouleg etoga naj vöpovej képviselő-testület, ka eti drevja zaszajenyé nej terbej i pouleg toga naj nika vecs nedela sze. Tou je pod szlavanye prislo na tou szo Horváth Pál, Berke József, Mraz József i Skerlák József „ja“, Horváth György, Árvai Bernát i Kovács Károly „nej“ szlavali, tak pouleg etoga je képviselő-testület vöpovedao, ka nezrejli szád pred nezrejli suhanczi lagojine obarvati nemore — je nej zrelo.

— **Csakovczi** na szvetloga kralá tá idejnye gledoucs z-velkov szijlov sze czoj priprávlajo. szeptember 8-moga dnéva vecsér ob 9-ti vöraj de czejli váras vö poszvecseni. Nadale je dokoncsano, ka za zvünszke konye, koula sztráni edno stalo dájo gor posztaviti za 60 konyouv. Vilicze, de do szvetli krao prejk sli do zelénami véjami ino zásztavami vö zdejvanye. Do augusztus mejszecza 28-toga dnéva je szaksi hízsni vért duzsen odzvüna hizsno numero táblo vö szpuczati ino na dobron meszti vö djáti, szaksa zidijna vö obejlena more biti, ino sze popraviti, zvün toga je szaksi hizsni vért duzsen pred szvojov hizsov po dnévaj dvakrat polejvati, — ino meszto csiszto derzsati. Z-ednov recsjouv tej verli Csakovcsarje vsinijo, ka na horvacskon határszkon kráji pred szvetlon králon vogerszkomi iméni postüvanye szprávijo ino tisztomi postenoszt gor obderzsijo — obvarjejo.

— **Poulek veske zemlé** nazáj jemánye gledoucs od politiske birovije sztráni na ete mejszecz 22-toga dnéva obderzsáni gyülejs je na 23-ga prejk djáni, — záto ka 22-toga v-Deklezsovji szenye ino na té den bi na gyülejsi doszta nazoucsi nej biti mogli.

— **Pá sze notri v-Müro** v-toupo pri Kottoribi eden po iméni Rabenstein Victor 21 lejt sztar mládi cslovik, med koupanyou je gercs doubo, zoubszton je za pomoucs krijcsao, da szo nyagvi pajdáske tou miszlili, ka sze szamo spajsza, ino te szo nyemi na pomoucs sli, da sze zse vtoupo ino szamo kak mertvo tejlo szo te zse mogli vö potégnoti.

— **Vasvármegyövi** je eden million 350 jezero rainske porczije odzaja, ka nej esese notri szplácsano, — kak náj blüjzik szaksemi onomi riftari, steri je porczijo nej notri szterjao, exekutora nyemi na sinyek vö poslejo.

— **Neduzsna noroszt.** V-Preiszuskom v-tak imenüvanom Klosterberg várasi sze je ednomi trszczi pamet zmejsala, i on je na ono neszrecsno miszeo priso, ka je nyemi rimszki pápa jeszti prepovedao. Zaobszton szo sze ti nyegvi trüdili nyega na gucsati, ka bi jo, té sziromák nouri sze je prevecs mocsno drzsao k-toj zapovedi, ka neszmi jeszti, tak je nej vzeo k-szebi nika, vszigdár jo szlabejsi gratüvao. Na ednoga doktora tanácsüvanye szo ti domácsi sli ednomi telegrafusi nyega proszécsi naj eden telegramm posle k-tomi betezsniki, tak da bi ga rimszki pápa poszlao, vu sterom je tomi sziromák trszczi, jeszti dopüscseno. Ali te telegrafus sze je nej vüpao táksi táksi telegramm doli dati, bojao sze je, ka de ga visesnya oblászt pouleg toga napitanye zvála, teda je nyegvo edno dejte zelo eden telegrammszki papér, na sterom je gor bilou napiszáno „dopüsztim nyim naj jejo, pijéjo kolko sze nyim vidi“ — podpiszani rimszki pápa. Tou je tomi betezsníki na rouke dáno i od onoga hipa mao zsmajno jej i ne mantrá ga vecs glád.

— **Dokoncsano moursztvo.** Sinkó Mihály z-Pápa várasa sztoécsi mesztancsar je tan po iméni „tókert“-i eden máli ogracsek vö z-árende zöu, stero je po rédoma delao. Tou zemlou odszkrajaj edna pout prejk vrejzse, na steron je tüdi tráva tü rászla. Po indasnyoj návodi je tráva po pouti ino v grabaj ojtárova bijla. Sinkó je pred Vasváry György ojtáron vö povedo, ka on szvojo trávo na nyagvon sztráni ne pisztí prejk. Reics je dugoványe bilou, Sinkó je doj pokouszo na nyagvon zraseno trávo ino nazáj domou odiso. Vasváry György sze pa nacsi zmisláve, — záto ka dojpokoseno trávo tiszto noucs escse vküper poubro ino domou szpravo. Ete mejszecz 11-toga dnéva v-gojdno ob 11-ti vöraj szta sze obá vküper najsla. Tü szta eden ovomi táksa recsij zdávala, ka tou doj szpiszati eti nemre. Da szta sze dobro vküp na kunila, szaksi na szvoje delo odiso; Vasváry György je okoulik sou kaj glédat, Sinkó pa na szvojoj nyivi delao. Med ten delou je pá tantá prisao Vasváry ojtár, steri je escse ovomi „dober dén“ pravo. — Té meszto toga, ka bi ovomi poklánye zöu ino „Boug dáj“ právo, v-rokaj derzsánon nouzsiczon je na Vasvárya sou. Ojtár tou právi, ka Sinkó nyaga szkoncsati stöu, — tou je pa nej isztina. — — Tou je isztinszko, Sinkó Vasváryi sou ino da szamo od nyaga na pét sztopáj büo, té szvojo püjkso naprej zeme, stero po nyagvon naprejdávanyen po neszrecsi poucsila — ino süsz notri Sinkóva persza szpadno, stero nyaga vczaszi bujlo. Sinkó sze szan rad pri zsandáraj zglászo, de szo ga doj zaderzsali ino prejk biroviji dáli.

— **Sztrasno velki vihér** je ete mejszecz 8-moga dnéva v-Zalavármegyövi na nisterni mesztaj büo. Tapsonyi goszpoczko sztrejo, — de szo birke notri biié, je vöter notri poudro ino 180 falát birkov vküp zmuzsgyilo. Prijlika bijla na veszniczaj fál meszou dobiti.

— **Vu ostarijaj** poulek vöre nezderzsávanya od vecs mesztaj zse nisterni tjeden tozsba hodi. Edna ova osterija je do gojdna odprejta, ino v-tiszton sze táksa dela godijo, ka na drügi dén czejlon várasi od tisztoga gucsijo, dobro bi bilou, csi bi zsandárje malo bole pazili na té sztran gledocs.

— **Krátka zadovolscsina.** Siftár Ferencz ino zsena z-Morávecz szta prouti zeti Kovács Ferenczi tüdi z-Morávecz pri szobocskoj kr. birovijo prouti nyemi edno právdo mela, v-sterom szo tej nej meli praviczo szo právdo tüdi zgüjbili. Nej tá Buda! szo szi miszlili med szebon, mij tüdi pokázsemo ka mij dobijmo, ino preminoucso nedelo dokecs je Kovács Ferencz od hizse zdoumi büo, szta sza napoutila knyemi ino szkouz okna szta v-hizso notri prisla, od tiszteçz 40 rainski vrejdnoszti posztelszkoga gvanta szo vkradnoli. Pri zsandáraj szo delo gor glászili, na stero szo pri Siftári to vkrádnyeno blágo najsli. Ino dünok tak gvina nej tiszto ka je iszko, nego nisterne kédni temlicze.

— **Pánanoszkon lougi** szo zsandárje vecs czigánov zgrabili ino prejk politiskoj biroviji dáli; nabite püjkse, zselezo, ino na osztro nabrüsene szekere szo prinyi najsli. Poszvedocsiti nemre jeli szo der kaj vesijnoli ali vkradnoli, ino tak birovija je nyih poulek klantivanya na nisterne tyédna zaperla. Brezi miloscse szamo náj zsandárje denejo czigáni, stere po pouti gornájdejo, náj pred birovijo posztávijo, de do poulek právde notri zaprejti, nede edno leto terpelo te nájvéksi tao odijde bougso domovino iszkat. Zsandárje csi do szten vö derzsali szamij do szebi haszek meli, záto ka v-járási, tak náj vecs delo tej czigáni dávajo.

— **Dávidházi** Zakál György tan sztoécsi mesztancsar je z-masijnon dao mlátiti, ino poulek nepazke je z-masinszkoga roura perina vö prisla, pa poulek lezsécso szlamo je zletelo, od koga je czejlo vérsztvo zgorelo.

— **Tekojoucse mejszecz** 3-tyega dnéva Sáfár Lajosné rodj. Herczeg Lidio z-Kondorfa, je na hitroma prisao vihér, z-drüjgimi stirami vrét vöni na nyivi zgrabo, ino da szo sze od dezsdzsa szkrijvali, szláb je med

— **Tüzeset vigyázatlanságból.** Ispánkon folyó 4-én a korcsmaház kigyuladván, ezzel együttesen 4 gazda ház lőn a lángok martalékává. A szerencsétleneknek minden gabnájuk és takarmányuk a tüzben veszett. A kár több ezer forintra rug.

— **A korong-szvetahóczi katholikus felekezeti iskola** felállitásának ügye valahol megrekedt. Oly szépen haladt az ügy kezdetben előre, hogy méltán hihettük, hogy valahára ezen égető szükségen segitve lesz, hittük, hogy be lesz szüntetve azon emberkinzás, a mi télen át azon ártatlan gyermekeken elkövettetik, — akik térdig érő hóban 2 óra hosszat kénytelenek az iskoláig gyalogolni akkor, midőn szüleik a legmódosabb községeknek képezik lakosságát, hittük, hogy annak a feltünő tudatlanság és vadságnak, a mely a Mura melléken inkább tenyész, mert tért veszit hathatós gátat fogunk láthatni hovahamarabb a tervezett iskola felállitásában; s mindezen reményeink napról napra inkább és inkább szétfoszladnak. Ugyan hallgassák meg azok, kiknek füleik vannak a hallásra, jogosult és méltányos panaszunkat, és mozditsanak valamit ezen ügyön, a melynek megtestesitése szükségesebb a mindennapi falat kenyérnél!

— **Bellatinczon** folyó hó 11-én egy szerencsétlen szerelmes, név szerint Steiner Ignácz izr. kereskedő szerelmi bánatában mirenynyel megmérgezte magát, kihallgatásakor ugyan árvasága feletti elkeseredését hozta fel kétségbeesett tettének indokául, akik ismerik, azonban más indokot, reménytelen szerelmet emlegetnek. Gyógykezelés végett a regedei kórházba szállitották, szakértők szerint azonban nehezen fog felépülni.

— **A bellatinczi körjegyzőség** 8 községének 1888. évi közmunka összeirási eredménye, mely szerint van: 78 egyes és 219 kettős fogat; 145 házatlan és 506 házas zsellér, kik összesen 3225 gyalog napszámot szolgálnak. A megváltandó közmunka tartozás 1012 frt 62 kr.

— **Vigyázzunk a révnél.** Kostyál Ferencz perlaki főszolgabiró az ottoki kompon keresztül akarván jutni a Dráván, lovai megbokrosodtak és áttörvén a komp korlátfáját, hintóval együtt a Drávába rohantak, ahol mind a lovak, mind a hintó menthetlenül bennvesztek.

nyé notri vdaro, ino sze pét nakle veseszno. Medtejmi je Herczeg Lidia vcsasz merla, ovin zsítkan je malo vüpanye.

— **Ogyen od nepazke.** Na Ispánki ete mejszecz 4-ga dnéva sze ostarija vuzsgála, ino szten vrét szo drüjge stiri hizse tüdi v-plaméni prejsle. Ten neszreesnim je ezejlo szilje prejslo Kvár na vecs jezero tainski príle.

— **Pollák Pongrácz** muraszombati főszolgabiró egy havi szabadságidőre távozván, a muraszombati szolgabirói hivatal vezetését Csorna Jenő szolgabiró vette át.

— **Uj virágcsarnok.** Művészek és művésznők közudomás szerint mindig nagy kedvelői, ápolói és gondozói voltak a virágoknak. Nem kell messze mennünk, hogy ennek igazságát bebizonyitsuk. Operaházunk kitünő művésze Perotti kiterjedt kamélia kertészettel bir az adriai tenger partvidékén. Legujabban pedig — mint, nekünk a fővárosból irják — a zenevilágban előnyösen ismert Rózsavölgyi és társa zeneműkereskedő czég egyik évek hosszu során át működő főnökének fia: Dunkl Norbert, a váczi-utcza 25. sz. házban a „Nefelejtshez“ czimezve, párisi mintára elkelő és nagy szabásu virágcsarnokot nyitott, mely pazar berendezés, nagy választék és izlés tekintetében az egész fővárosban ritkitja párját. Különös gondot fordit a vidékről jövő ünnepi, lakodalmi, temetési stb. megrendelésekre, melyek azonnal és kiváló pontossággal végeztetnek, ugy hogy az uj virágcsarnokot olvasóinknak legmelegebben ajánlhatjuk.

— **Háziasszonyaink figyelmébe!** Most, midőn a cseh lapok hazánk, terményeink és iparczikkeink ellen izgatnak, napirendre került a magyar sajtóban is e théma annál inkább, mert hazánkban számos oly iparczikk lát napvilágot, mely eddig Csehországból importáltatott hozzánk és a mely nemcsak hogy kiállja a versenyt a cseh gyártmánynyal, hanem sok tekintetben tulszárnyalja azt. Ilyen — hogy többet ne emlitsünk — a pótkávé, melyet eddig különösen Csehországból hoztak be hozzánk, mignem Szalády Antal tekintélyes fővárosi szakember az Andrássy-uton egy mintaszerűen berendezett pótkávé-gyárat állitott fel, mely a rosszabb és egészségtelenebb cseh és más idegen pótkávét lassan-lassan kiszoritja hazánkból. Csak a minap emlékeztek meg a lapok nagy elismeréssel Szalády telepéről és kitünő gyártmányáról és ép ezért kötelességünknek tartjuk egy nyilatkozatnak helyt adni, melyben elmondatik, hogy akadnak különösen az utolsó időben egyes haszonleső czégek, melyek tisztán nyerészkedési czéiból a jelenlegi cseh ellenes áramlatot felhasználva e szakmában jó „gschäftet“ akarnak csinálni, daczára annak, hogy gyártmányuk még annyit sem ér, mint a külföldieké. Miután pedig az ily „miksztur ák“ nemcsak hogy nem képesek versenyezni a külföldi pótkávéval, hanem előbb-utóbb a magyar pótkávé iránt Szalády által éveken át felkelteni sikerült bizalmat és általában a magyar iparnak csak ártalmára lehetnek, ennek következtében jól fog cselekedni a közönség, ha az ily „Uj“ vállalatok termékeitől tartózkodik és csak a már elismert és kipróbált Szalády-kávénál marad.

Hirdetések.

Hamburgból Kávé, tea, Matjesheringek stb. Hamburgból

Eladási feltételek: bérmentesen, csomagolást nem számitva utánvét mellett.

(216 18—7)

Ceylon, zöld kit. . . .	5 kiló	frt	6.95
Aranyjava, sárg. fin. zamatu	5	„ „	6.95
Gyöngykávé, zöld kit. . .	5	„ „	7.50
arab. Mocca, kiv. tüzes .	5	„ „	7.10

A kávék jelentékeny áremelkedések folytán csakis a legfinomabbat ajánljuk, miután közönséges fajok csak pár krral olcsóbbak, és ezen kitünő fajokkal nem versenyezhetnek. Mint előnyös keveréket ajánljuk a kitünő surragatumokat.

Java-surrogát	4 kiló	frt	2.20
Mocca- „	4	„ „	2.50
Amerikai kávéliszt . .	4	„ „	2.50

Thea egészségesebb mint kávé, mert 1 kiló thea annyi italt ad mint 5 kiló kávé, olcsóbb is. Fajaink pormentesek, kitünőek.

Souchong-grus	kilója frt	2.10
Congo, igen erős . . .	„ „	2·50
Souchong, ouhe arom. .	„ „	3.50
Pecco Senychong enyhe, igen arom.	„ „	4.70
Caravana-thea, enyhe, kiv. fin.	„ „	8.30
Mandarina-Pecco . . .	„ „	11.80

Minden olaj nélkül Ia Cacao	„	frt 2.80
Orosz szardina 5 kilós hordóban	„	1.70
Marin heringek 5 „ „	„	2.10
„ „ mustárlében . 5 „ „	„	2.55
Aal in Gelé, vastag darabok 5 „ „	„	3.85
Christ. Anchovis darabja . . .	„	2.05
Hummeraal, igen finom 8 szelencze	„	4.15
Lazacz, igen finom 8 szelencze .	„	4.40
Ia. Brabanti szardellák . 4 kiló	frt	7.80
Ia. „ „ . 2 „	„	4.55
1887. Ia. caviar enyhén sózva 2 „	„	4.05
Ia. Jamaica rum, . . . 4 Liter	„	4.—
Rizs, jól főző . . . . . 5 kiló	„	1.15
Sago keletindiai valódi . 5 „	„	1.85
Chili baraczk, kitünő csemege $4\frac{1}{2}$ „	„	4.80

Évad-csemegék.

1887 Ia. Matjes krb. 30 drb. 5 kiló	frt	2.20
1887 Ia. „ „ **24 drb. 5** „	„	2.55
1887 Ia. „ **20—22 drb. 5** „	„	3.10
1887 Ia. „ **10—12 drb. $2\frac{1}{2}$** „	„	1.95
Störhus, füstölt, legfin. delicat kilója	„	2.30

Stückrath és társa hamburgi áru-szétküldés, **Hamburgban.**

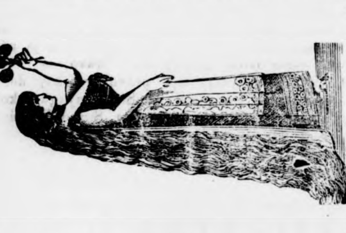

Én, Csillag Anna

185 ctm. hosszu óriási Loreley-hajammal, melyet az általam feltalált kenőcs 11 havi használata után nyertem, mely megakadályozza a **hajkihullást,** elősegíti a **hajnövést** és erősíti a **hajbört,** uraknál elősegíti egy teljes **erős szakálnövést,** rövid ideig való használat után a hajnak, valamint a szakálnak természetes szint és sürüséget kölcsönöz és megovja korai oszüléstől a legmagasabb korig. Egy tocsóg ára 50 kr., 1 frt, 2 frt. Postával küldés naponként a pénz előleges beküldése vagy postautánvétel mellett az egész világban.

CSILLAG és TÁRSA.
Budapest, király-uteza 26.
(214. 20—7)

ÉRTESITÉS.

Ezennel van szerencsénk a t. cz. közönséget értesiteni, hogy a **muraszombati faraktárunk ASCHER B. és FIA** kereskedőczég által kezeltetik. Kérjük tehát ugy a raktárból, valamint az erdőből való famegrendelések végett **ezentul** a fentemlitett czéghez fordulni.

Midőn még alant az idei faárakat felsoroljuk, u. m.:

Bükkhasáb . . .	**10**	**frt**	**50**	**kr.**	méteről Muraszombatba szállitva.
„ **dorong** . . .	**8**	„	**30**	„	
Nyirhasáb	**8**	„	**80**	„	
„ **dorong** . . .	**7**	„	**30**	„	
Egerhasáb	**8**	„	**80**	„	
„ **dorong** . . .	**7**	„	**30**	„	
Fenyőhasáb I. oszt.	**8**	„	**20**	„	
„ „ **II.** „	**8**	„	—	„	
„ **dorong** . . .	**6**	„	**80**	„	

kérünk minél több ebbeli megrendeléseket, melylyel maradtunk

kiváló tisztelettel

A macskóczi uradalom.

1356/87.

Árverési hirdetményi kivonat.

A muraszombati kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság közhirré teszi, hogy Nemecz Iván muraszombati lakós végrehajtatónak — Vrecsics József vanecsai lakós végrehajtást szenvedő elleni 56 frt tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a szombathelyi kir. törvényszék (a muraszombati kir. járásbiróság) területén lévő Vanecsa község határában fekvő, a vanecsai 15. sztjkvben. végrehajtást szenvedett Vrecsics József tulajdonául felvett A. II. 1—5. sor- 78. házszámu telki birtokra az árverést 406 frtban ezennel megállapitott kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az **1887. évi augusztus hó 24. napján** délelőtt 10 órakor Vanecsa községben a községbiró házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát vagyis 40 frt 60 krt készpénzben vagy az 1881. 60. tcz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt ig. min. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. 60. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Muraszombatban, a kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóságnál 1887. évi április 7-én.

AGUSTICH, kir. jbiró.

Tetemes árleszállitás!

A tisztelt ügyvédi és jegyzői kar

becses tudomására hozom, hogy mától fogva ugy az alábbi, mint a raktáron nem lévő hivatalos nagyságu nyomtatványokat (egy mintából legalább 100 ivnyi megrendelésnél)

100-anként 1 frt 30 krért

szállitom. — Mindenkor raktáron levő nyomtatványaim a következők:

Árverési jegyzőkönyv ingatlan
Árverési jegyzőkönyv ingó
Adó- és értékbizonyitvány
Állami adókimutatás
Adásvevési-szerz. magyar
Adásvevési-szerz. német
Adóslevél magyar
Adóslevél német
Adóslevél árvaszéki
Elismervény ar. gazd. részére
Ellennyugtás könyv
Ellennyugta
Elismervény jegyzői
Haláleset felvétel A. és B. m.
Husvágó lajstrom A. és B.
Husvágó nemleges jelentés
Halottkémi I—VII. m.
Halottkémi napló

Idézvény k. p. p ügyben
Iktató könyv
Közs. bizonyitv. ápolási ügyb.
Közs. biz. igazolv. elnyerh.
Katonai nyilvántartás
Költségterv
Katona felmentési kérvény
Katona felmentési jkönyv
Kézbesitési iv
Központlék lajstrom
Költség jegyzék
Községi számadás
Leltár hagyatéki
Ló-fedeztetési jegy
Meghatalmazás
Munkabéri-szerződés
Marhalevél jegyzék
Postakönyv

Nyugta egyszerü
Nyugta fogyasztási
Örökösödési bizonyitvány
Összeirása, tanonczok
Szegénységi bizonyitvány
Szerv. szabályrendelet
Tárgyalási jkönyv makacssági
Tárgyalási jkönyv, egyezség
Tanoncz bejelentés
Tanoncz-szerződés
Telekjkönyvi másolat kérv.
Tulajdonjog bekeblezés
Tulajdonjog felzet
Tűzkár jelentés
Végrehajtási jkönyv, ingatlan
Végrehajtási jkönyv, ingó
Zálogolási és becslési jegyzőkönyv

100 iven aluli mennyiség a szokott áron számittatik.

Minden raktáron nem lévő a legrövidebb idő alatt elkészittetik, és szükség esetén azután raktáron is tartatik.

Tisztelettel

Grünbaum Márk könyvnyomdája.

Mária-czelli gyomorcseppek,

jeles hatásu gyógyszer a gyomor minden bántalmai ellen, és felülmulhatlan az étvágyhiány, gyomorgyengeség, rosz szagu lehellet, szelek, savanyu felböfögés, kólika, gyomorhurut, gyomorégés, hugykő-képződés, tulságos nyálka-képződés, sárgaság, undor és hányás, főfájás (ha az a gyomorból ered), gyomorgörcs, székszorulat, a gyomornak tulterheltsége étel és ital által, giliszta, lép- és májbetegség, ugyszintén arany-eres bántalmak ellen.

Egy üvegcse ára használati utasitással együtt 35 kr.

Központi szétküldési raktár nagyban és kicsinyben:

BRADY KÁROLY

„az őrangyalhoz“ czimzett gyógyszertárában **Kremzierben, Morvaországban.**

Kapható **Muraszombatban:** BÖLCS BÉLA gyógytárában a „Magyar Koronához,“ valamint az ország minden gyógyszertárában. (45. 52—14)

Nyomatott Grünbaum Márk gyorssajtóján Muraszombatban.